

BİR YUMUŞAK ASTAR MADDESİNİN FARKLI AKRİLİK PROTEZ KAİDE MATERYALLERİNE BAĞLANMA DAYANIMI

Ömer Kutay**, Tayfun Bilgin***, Olcay Şakar****

Yayın kuruluna teslim tarihi: 15. 1. 1993

ÖZET

Bu çalışmada yumuşak astar maddesi Molloplast-B'nin akrilik protez kaide materyallerine bağlanma dayanımı çekme deneyi metodu ile incelenmiştir. Deney örnekleri hazırlanırken Molloplast-B'nin bağladığı Lucitone 199, Pacton ve Meliodent akrilik reçine yüzeyleri polimerize edilmemiş halde ve ayrıca polimerize pürüzlü yüzeyler halinde hazırlanmıştır. Ivocap ve Compressin'in yüzeyleri ise polimerize edilerek pürüzlendirilmiştir. Bağlanma dayanım ölçümleri Üniversal Instron test cihazında, sabit bir deformasyon hızıyla gerçekleştirilmiştir. En az bağlanma dayanımını 7.61 kg/cm² ile Lucitone, en fazla bağlanma dayanımını ise 12.91 kg/cm² ile Meliodent göstermiştir. Sonuç olarak Molloplast-B'nin, kırılma dayanımı yüksek olan akrilikler dışında diğer tür akriliklerle de yeterli bağlanma sağlayabileceği ve polimerize edilmiş akriliklerin pürüzlendirilmesinin bağlanmayı güçlendirdiği saptanmıştır.

Anahtar sözcükler: Yumuşak astar maddeleri, protez kaide akriliği, bağlanma dayanımı.

GİRİŞ

Yumuşak astar maddeleri çiğneme kuvvetlerinin protez kaidesi altında eşit dağılımını sağlayarak streslerin belirli bölgelerde yoğunlaşmasını engellemek amacıyla kullanılmaktadırlar. Ayrıca elastik özellikleri sayesinde doku undercutlarını geçerek protezin retansiyonunu arttırmaktadırlar (7).

Literatürde yumuşak astar maddelerinin, akrilik protez kaidesine zayıf bağlanma gösterdiğini ortaya koyan araştırmalar bulunmaktadır (1,2,3,4,6,7,8,9,11,13). Bu araştırmalar çeşitli yumuşak astar maddelerinin adezyon kuvvetlerinin değişkenlik gösterdiğini bildirmektedirler. Diğer taraftan Fowler (6) tarafından

ABSTRACT

BOND STRENGTH OF A RESILIENT LINER TO DIFFERENT ACRYLIC RESIN DENTURE BASE MATERIALS

In this investigation bond strength of Molloplast-B resilient liner to various acrylic resin denture base materials was evaluated by using a tensile bond strength procedure. Lucitone 199, Pacton and Meliodent acrylic resin surfaces were processed as uncured and smooth versus pre-cured and roughened before bonding with Molloplast-B. Ivocap and Compressin resins were pre-cured and roughened prior to bonding. Tensile bond strengths were measured using an Universal Instron testing machine at a constant rate of 2 mm/min. Lucitone showed the lowest mean bond strength value (7.61 kg/cm²), Meliodent exhibited the highest mean bond strength value (12.91 kg/cm²). It was concluded from this study that sufficient bond strength can be achieved with use of unconventional acrylic resins with resilient liners and the bonding was improved by roughening the pre-cured acrylic resin surfaces.

Key words: Resilient denture liners, acrylic denture base resin, bond strength.

yapılan bir çalışmada, farklı türdeki akrilik kaide maddelerinin, yumuşak astar maddelerine olan bağlanma dayanımlarının da değişkenlik gösterdiği saptanmıştır. Ancak bu konu yeterince açıklığa kavuşmamıştır.

Yumuşak astar maddeleri, kırılma direnci yüksek (butadiene veya styrene rubber reinforced) akrilik reçineler ile birlikte kullanılmalarının yanı sıra, konvansiyonel akrilik reçinelerden yapılmış protezlere de astarlanabilmektedirler.

Bu çalışmada farklı akrilik reçineler kullanılarak yapılan protezlerin yumuşak astar maddelerine bağlanma dayanımları incelenmiştir.

** Yrd. Doç. Dr. İ. Ü. Diş Hek. Fak. Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

*** Dr. Med. Dent İ.Ü. Diş Hek. Fak. Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

**** Doktora Öğr. İ. Ü. Diş Hek. Fak. Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

GEREÇ ve YÖNTEM

Araştırmamızda akrilik protez kaide maddeleri olarak Pacton, Lucitone 199, Meliodent, Ivocap ve Compresin kullanıldı (Tablo I). Pacton ve Lucitone 199 kırılma direnci yüksek akrilik reçinelerdir. Meliodent konvansiyonel çapraz bağlı akrilik reçine; Ivocap basınçlı enjeksiyon tekniğiyle kullanılan akrilik reçine türüdür. Compresin ise otopolimerizan dokülebilir, sıvı bir akrilik reçinedir. Kullanılan akrilik protez kaide maddeleri tüm gruplarda Molloplast-B yumuşak astar maddesi ile bağlanmış ve bağlanma dayanımları bir çekme gerilimi deney metodu ile incelenmiştir.

Tablo I : Kullanılan Materyaller

Materyal	Türü	Firma	Seri No.
- Lucitone 199	Kırılmaya dirençli PMMA	Dentsply Int. U.S.A.	072386
- Pacton	Kırılmaya dirençli PMMA	Biolux Int. Belgium	68304
- Meliodent	Kovansiyonel PMMA	Bayer Dental Germany	ON1247
- Ivocap	Enjeksiyon basınçlı PMMA	Ivoclar AG Germany	366016
-Compresin	Otopolimerizan PMMA	Krupp-Germany	6279950
- Molloplast-B	Silikon esaslı yumuşak astar	Molloplast-Regneri and Co.KG, Germany	870420

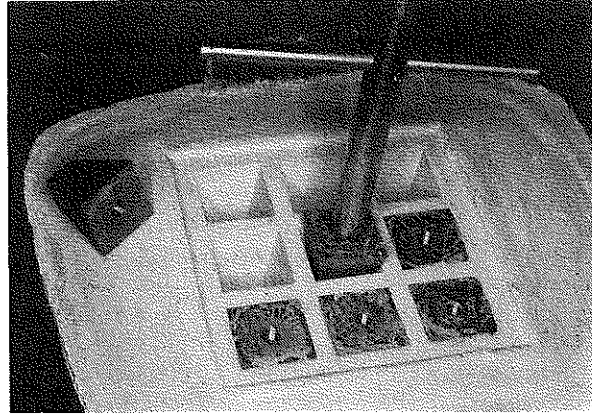
PMMA=Polimetil metakrilat akrilik reçine

Her bir deney grubu 9 adet deney örneğinin bir muflada hazırlanmasıyla elde edilmiştir. Örneklerin hazırlanması için 18 adet piramit şekilli piringten yapılmış kalıp hazırlayıcı parçalar kullanılmış ve bunlar 10x10 mm ve 12x12 mm boyutlarındaki taban kısımlarından 60x60x3 mm boyutlarında bir piring plakaya simetrik olarak yapıştırılmış ve bütün olarak alçıya (*) alınmıştır. Simetri, freze de yapılmış ayrı bir apaceyle sağlanmıştır.

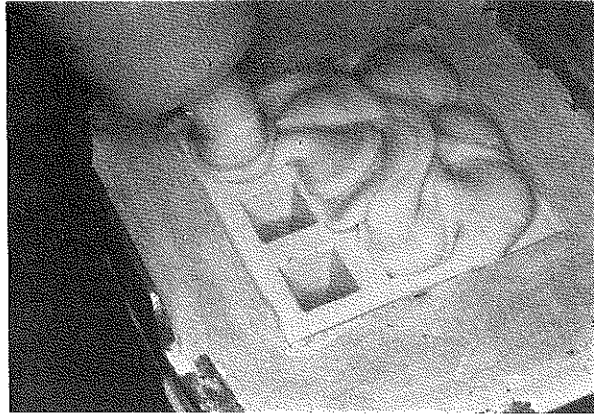
Piring parçalar alçıdan çıkartılarak piramit şekilli blokların yerine akrilik reçineler preslenmiştir (Resim 1) ve (Resim 2). Bu safhada akrilik reçineler iki gruba ayrılmıştır. I. Grupta, tüm akrilik reçineler polimerize edilmiş ve pürüzlendirilmiştir. II. Grupta, Me-

liodent, Lucitone ve Pacton akrilik reçineler polimerize edilmeden Molloplast-B ile bağlanmıştır. Polimerize edilmemiş akrilikler 24 saat presde bırakılarak, Molloplast preslenmeden önce akrilik reçinenin şekil değiştirmeyecek bir kıvama gelmesi sağlanmıştır. Compresin ve Ivocap akriliklere bu işlem uygulanmadığından II. Grupta yer almamışlardır. 3 mm kalınlığındaki plaka 24 saatlik pres de bekleme süresince mufladaki yerinde bırakılmıştır. Pacton, Lucitone, ve Meliodent'in adezyon yüzeyleri polimerize edilmeden düzgün olarak hazırlanmıştır. I. Grupta polimerize edilen Meliodent, Pacton ve Lucitone'un adezyon yüzeyleri ise 100 grid'lik su zımparasıyla(*) pürüzlendirilmiştir.

Resim 1. Piring parçaların alçıdan çıkartılması

Resim 2. Mufladan çıkartılan blokların yerine akrilik reçinenin preslenmesi

Polimerize edilmiş akrilik yüzeylere Molloplast-B'nin Primo(**) isimli adezivi sürülmüştür. 3 mm kalınlığındaki plakanın yerine Molloplast-B yumuşak

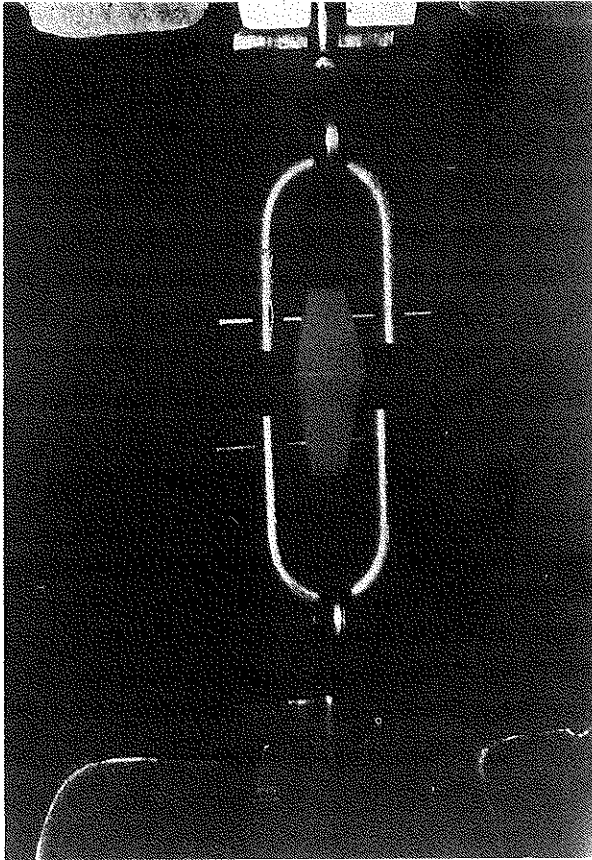
(*) Moldaroc, Bayer, Leverkusen, Germany.

(*) Waterproof silicon carbide paper, England.

(**) Molloplast-Regneri and Co. KG, Germany

astar maddesi preslenerek örnekler bu materyalin di-rektiflerine uygun olarak polimerize edilmişlerdir. Mufladan çıkartılan ve tesviye edilen örnekler Üni-versal Instron test cihazında 2 mm/dak lık bir sabit de-formasyon hızında çekme gerilimi uygulanmıştır (Resim 3). Bağlanma dayanımları kg/cm² cinsinden birim alana gelen stresler hesaplanarak kaydedilmiş-tir. Ayrıca örneklerde maksimum çekme gerilimi so-nucunda görülen kopma şekli adesiv veya kohesiv olarak saptanmıştır. Veriler tek yönlü varyans analizi ile ve 0.05 yanılma olasılığında Tukey testi ile de-ğerlendirilmiştir (10).

Resim 3. Instron cihazında çekme geriliminin uygulanması

BULGULAR

Molloplast-B ile farklı akrilik protez kaide mad-delerinin bağlanma dayanımları ve yük altında kop-ma şekilleri Tablo II de görülmektedir. Varyans ana-lizi sonuçlarına göre birbirinden farklı akrilik reçi-nelerin Molloplast-B ile bağlanma dayanımları arasında de-ğişkenlik saptanmıştır (Tablo III).

Meliodent polimerize edilerek Molloplast-B ile bağlandığında (I. Grup da) 12.91 kg/cm², polimerize

edilmeden Molloplast-B ile bağlandığında ise (II. Grup da) 10.95 kg/cm² ile en yüksek bağlanma daya-nımlarını göstermiştir. Meliodent kopma şekli bakı-mından, I. Grupda kohesiv, II. Grupda ise adeziv ay-rılma göstermiştir. Polimerize edilmiş Lucitone ve Compresin akrilik reçineler Meliodent'den istatistik-sel olarak farklı bulunmamış ve kopma şekilleri de benzerlik göstermiştir (Tablo II) (Şekil 1).

Tablo II : Molloplast-B ile farklı akrilik protez kaide materyallerinin bağlanma dayanımları

Materyal	Polimerize akrilik (kg/cm ²)	Kopma şekli*	Polimerize edilmemiş akrilik(kg/cm ²)	Kopma şekli*
Pacton	7.99 (0.90)	A/C	8.97 (0.87)	A
Lucitone	12.76 (0.95)	C	7.61 (0.85)	A
Meliodent	12.91 (1.17)	C	10.95 (0.88)	A
Compresin	11.47 (0.30)	C		
Ivocap	10.60 (1.84)	A/C		

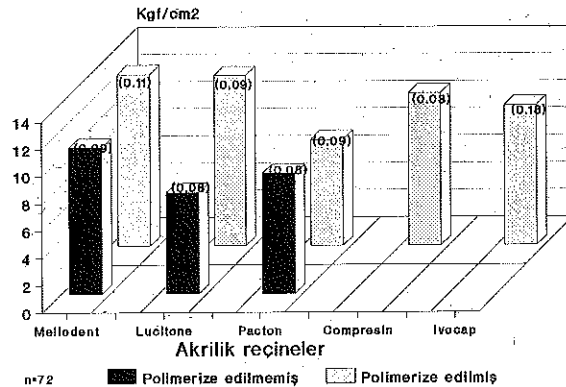
* A=Adeziv, C=Kohesiv Deformasyon hızı=2mm/dak. Parantez içerisindeki değerler standart sapmadır.

Tablo III: Molloplast-B ile farklı akrilik protez kaide materyallerinin bağlanma dayanımlarının Tukey analizi ile değerlendirilmesi

Materyel	Polimerize akrilik (kg/cm ²)	Polimerize edilmemiş akrilik (kg/cm ²)
Pacton	7.99	8.97
Lucitone	12.76	7.61
Meliodent	12.91	10.95
Compresin	11.47	
Ivocap	10.60	

Her bir çizginin birleştirdiği ortalamalar istatistiksel olarak farklı değildir (p<0.05).

Şekil 1.

I. Gruptaki polimerize akrilik reçineler arasında en düşük bağlanma dayanımını Pacton, II. Gruptaki polimerize edilmemiş akrilik reçinelerden en düşük bağlanma dayanımını ise Lucitone göstermiştir. Molloplast-B ile bağlanan Meliodent, Pacton ve Lucitone akrilik reçinelerden sadece Pacton'un I. ve II Grup da bağlanma dayanımları arasında fark saptanmamıştır.

TARTIŞMA

Yumuşak astar maddelerinin protez kenarlarında akrilik kaideden ayrılması hijyenik olmayan bir ortam meydana getirmektedir. Dolayısıyla bu tür protezlerde astar maddesi ile akrilik kaide arasında maksimum adhezyonun sağlanması önemlidir. Son yıllarda yumuşak astar maddeleri ile birlikte kırılmaya dirençli akrilik protez kaide maddelerinin kullanılmaları genel bir uygulama halini almıştır. Ancak pratikte bu uygulamanın dışına çıkılma olasılığı her zaman vardır. Bu durumda farklı akrilik reçinelerden yapılmış protezlerin bir astar maddesi ile yeterli bağlanma sağlayıp sağlayamayacağı bu araştırmada aydınlatılmaya çalışılmıştır.

İncelenen akrilik protez kaide maddeleriyle yumuşak astar maddesi Molloplast-B arasında farklı bağlanma dayanımları saptanmıştır. Kırılma direnci yüksek olan Pacton ve Lucitone bu tür protezlerde sıklıkla kullanıldığından, Pacton'un I. Grupta Lucitone'nun ise II. Grupta en düşük bağlanma dayanımını göstermeleri beklenmedik bir sonuç olmuştur. Diğer taraftan bu çalışmadaki en yüksek adezyon değerini polimerize edilmiş Meliodent göstermiştir. Meliodent ayrıca polimerize edilmiş Lucitone ve Compresin'den istatistiksel olarak farklı bulunmamıştır. Ancak Ivocap ve Pacton'dan farklıdır. Dolayısıyla yumuşak astar maddeleriyle bağlanan akrilik reçinenin türü bağlanma kuvvetini etkileyebilmektedir. Bu bulgumuz Fowler'ın (6) bulgularıyla paralellik göstermektedir.

Temelde benzer kimyasal yapıya sahip polimerler, molekül ağırlığı, çapraz bağ ajanının türü, glass transition temperature (katı veya camsı hale geçiş derecesi) gibi faktörlere bağlı olarak farklı fiziksel özellikler göstermektedirler (10). Bu faktörlerin akrilik reçinelerin bağlanma dayanımlarını da etkileyebileceği düşünülmektedir.

Polimerize edilmemiş Meliodent ve Lucitone'un değerleri arasındaki fark anlamlı iken polimerize edildiklerinde aralarındaki fark önemsiz hale gelmiştir. Bu sonuç Meliodent'in bağlanma yüzeyinin polimerize olmamış halde iken Lucitone'a göre daha fazla moleküler bağ yapabildiğini göstermektedir.

Pacton'un bağlanma dayanımı polimerizasyon durumu ile (Grup I ve Grup II de) değişmemiştir. Buna göre Pacton'un pürüzlendirildiğinde Meliodent'den ve Lucitone'dan daha az moleküler bağ aktivitesi gösterdiği düşünülebilir. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre polimerize pürüzlü Meliodent, Lucitone ve Compresin akrilik reçinelerle Molloplast-B'nin bağlanma dayanımları fark göstermemiş ve kopma şekli kohesiv olarak saptanmıştır. Dolayısıyla yumuşak astar maddesinin maksimum çekme geriliminin, akriliklerle olan bağlanma dayanımlarından düşük olduğu anlaşılmıştır. Farris ve arkadaşlarının (5) Molloplast-B ve Lucitone ile elde ettikleri bulgular bizim elde ettiğimiz sonuçlarımızla uygunluk göstermektedir.

Farklı akrilik reçinelerle bağlanarak hem adesiv hem kohesiv kopma gösteren Molloplast'ın bağlanma dayanımları da esasında gerçek çekme gerilimi ile hemen hemen aynı kabul edilebilir. Molloplast-B bağlandığı polimerize pürüzlü Pacton ve Ivocap akrilik reçinelerle hem adesiv hem kohesiv kopma göstermiştir. Bu durumda bağlanmanın yine de yeterli olduğu kabul edilebilir.

Bates ve Smith(2) yaklaşık 5 kg'lık bir soyma kuvvetinin yumuşak astar maddelerinin klinik kullanımları için yeterli olduğunu bildirmiştir. Ancak çekme gerilimi ile değerlendirme yapıldığında klinik kullanım için yeterli bir adezyon kuvvetinin daha yüksek olması beklenmelidir. Literatürde daha önce çekme gerilimi kullanılarak saptanmış yeterli bir adezyon değerine rastlanılmamıştır. Çalışmamızda elde ettiğimiz en düşük ve en yüksek değerler literatürde Molloplast-B için bildirilen bağlanma dayanımı değerleriyle uygunluk göstermektedir(8,9,11).

Lucitone, Pacton ve Meliodent polimerize edilmemiş halde iken (II. Grup) adesiv kopma göstermişlerdir. Bu gruptaki bağlanma dayanım değerleri Pacton hariç akrilik yüzeylerin polimerize pürüzlü olduğu I. Grup'dan anlamlı olarak düşüktür. Pacton, II. Gruptaki polimerize edilmemiş değerleriyle karşılaştırıldığında I. Grup da daha fazla kohesiv kopma ancak beraberinde daha düşük bağlanma kuvveti göstermesi Molloplast'ın çekme geriliminin stabil olmadığını belirtmektedir. Bu sonuç Molloplast'ın akrilik reçineye bağlanmasının güvenilir olmadığını belirten Wrigth'ın(13) bulgularını desteklemektedir. Ayrıca Molloplast'ın stresleri bağlanma yüzeyine her tarafta eşit olarak ilemediği veya polimerize olduğunda her zaman homojen bir yapı göstermediği de düşünülmektedir.

Meliodent yapısal olarak çapraz bağlı konvansiyonel poli(metil metakrilat) akrilik reçinedir. Kırılma direnci yüksek akriliklerin (Lucitone ve Pacton) buta-

diene veya styrene türü elastomerlerle çapraz bağ yapılarak güçlendirilmiş (rubber reinforced) oldukları belirtilmektedir(3). Ivocap polivinil akrilik reçine türündedir, Compresin ise dökülebilir otopolimerizan akrilik reçinedir. Dolayısıyla materyaller arasında saptanmış farklı bağlanma dayanımları öncelikle farklı kimyasal yapılarında olmalarından kaynaklanabilir.

Fowler(6) incelediği farklı akrilik reçinelerden çapraz bağlı olmayanların adezyonlarının çok düşük bulunduğunu bildirmiştir. Çalışmamızda kullandığımız akrilik protez kaide maddelerinin yapısal özellikleri konusunda bilgi talebimiz sadece Lucitone'un ve Ivocap'ın firmaları tarafından kısmen karşılanmıştır(*). Bu nedenle yapısal farklılıklardan kaynaklanabilecek değişimler kısıtlı olarak tartışılabilir.

DeneySEL kopma şekilleri yorumlandığında; eğer polimerize olmamış Meliodent, Lucitone ve Pacton akrilik protez kaide maddeleri Molloplast-B ile astarlanırsa çekme gerilimi altında yırtılma göstermeden protez kenarlarından ayrılacakları söylenebilir. Bu akrilikler polimerize ve pürüzlü olduklarında ise Me-

liodent'in ve Lucitone'nun yırtılma, Pacton'un ise yırtılma ile beraber bağlanma yüzeyinden ayrılma göstermesi de beklenebilir. Eğer Compresin veya Ivocap akrilik protez kaide maddeleri Molloplast-B ile astarlanırsa çekme gerilimi altında astar maddesinin protez kenarlarından ayrılmadan kendi bünyesinde yırtılacağı tahmin edilebilir.

SONUÇLAR

1- Molloplast-B en yüksek bağlanma dayanımını polimerize edilmiş ve pürüzlendirilmiş Meliodent akrilik reçine ile göstermiştir. Lucitone'un ve Compresin'in bağlanma dayanımları Meliodent'den istatistiksel olarak farklı bulunmamıştır.

2- Kırılmaya dirençli akrilik reçineler olan Lucitone (II. Grupda) ve Pacton (I. Grupda) diğer akrilik reçinelerden düşük bağlanma dayanımı göstermişlerdir.

3- Akrilik yüzeylerin pürüzlendirilmesi Pacton hariç Meliodent ve Lucitone'nun bağlanma dayanımlarını arttırmıştır.

4- Bir yumuşak astar maddesi olan Molloplast-B'nin, kırılma dayanımı yüksek olan akrilikler (Lucitone, Pacton) dışında konvansiyonel akriliklerle de yeterli bağlanma sağlayabileceği anlaşılmıştır.

* Üretici firmalarla kişisel yazışmalar

KAYNAKLAR

- 1- Amin, W.M., Fletcher, A.M., Ritchie, G.M.: The nature of the interface between polymethyl methacrylate denture base materials and soft lining materials. *J Dent* 1981; 9:336-46.
- 2- Bates, J. F., Smith, D.C.: Evaluation of indirect resilient liners for dentures; Laboratory and clinical tests. *J Am Dent Assoc* 1965;70:344-53.
- 3- Craig, R. G. : Restorative dental materials, 7.th Ed., The C.V. Mosby Co., St. Louis, 1985. 461-2.
- 4- Craig, R. G., Gibbons, P. : Properties of resilient denture liners. *J Am Dent Assoc* 1961;63:382-90.
- 5- Farris, C.L., Gettleman, L., Rawls, H.R. : Improvement of bonding strength of apolyphosphazine elastomer for denture liners. *J Dent Res* 1982; 61:285.
- 6- Fowler, J. A. : A comparison of bonding strength characteristics between a silicone rubber Silastic 390 and various denture base resins, The University of Texas, Thesis, June 1968.
- 7- Kawano, F., Dootz, E. R., Koran, A., Craig, R. G. : Compa-

ison of bond strength of six soft denture liners to denture base resin, *J Prosthet Dent* 1992;68:368-71.

8- Khan, Z., Martin, J., Collard, S. : Adhesion characteristics of visible light-cured denture base material bonded to resilient lining materials. *J Prosthet Dent* 1989;62:196-200.

9- Kutay, Ö. : Akrilik ve metal protez kaide maddelerine Molloplast-B'nin tutunması, İ. Ü. Diş Hek. Fak. Protetik Diş. Ted. A. B. Dalı, Doktora tezi, 1989.

10- Phillips, R.W. : Science of dental materials. 9.th Ed., W. B. Saunders Co., Philadelphia, 1991;172-175.

11- Storer, R. : Resilient denture base materials. Part I; Introduction and laboratory evaluation. *Br Dent J* 1963:195-203.

12- Şenocak, M.: Temel biyoistatistik, 1. baskı, Çağlayan kitapçı, İstanbul, 1990.

13- Wright, P.S. : Characterization of the adhesion of soft lining materials to poly methylmethacrylate. *J Dent* 1982; 61:1002-5.

Yazışma adresi

Yrd. Doç. Dr. Ömer Kutay

İ. Ü. Diş Hekimliği Fakültesi

Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

34390 Çapa - İstanbul